

புதுக்கவிதைகளில் உளவியல் வெளிப்பாடு

ப. பிரியதர்ஷினி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, ஆர்.வி.எஸ் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்-641402, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Psychological Expression in Free Verse

P. Priyadharshini a,*

^a Department of Tamil, RVS College of Arts and Science, Coimbatore-641402, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
arunjack55@gmail.com

Received: 13-02-2022
Revised: 30-07-2022
Accepted: 12-08-2022
Published: 20-09-2022

ABSTRACT

In the context of the transformation of poetic literature from traditional poetry into new poetry, many other new genres of literature have also emerged. Creation is not only determined by the Creator. The social events that he observes in this society have an impact on him. He creates his own literature based on them. At the same time, the socio-political changes taking place in their society bring about a few changes in their traditional tendencies. The British rule in India is the best example. The British who came here introduced their literary forms here. Its impact slightly changed the creative tradition of the creators here. While this change is necessary for the readers of the work, it has become constant. These methods of creation were of great use to make it easier for the ordinary reader to understand ideas that were to be understood by the common man or for ordinary people to understand. In the context of the inability to read or understand the old poems without commentators, a new poetic tradition was greatly needed, and it was this necessity that developed the new poetry.

Keywords: Free Verse, Poetic Literature, Expression, Traditional Poetry

முன்னுரை

பாடுபொருள், பாடலாக்க உத்தி என்பதாக காலங்கள் தோறும் கவிதைகளும் வளர்ந்து வருகின்றன. கால ஓட்டத்தில் பல்வேறு மாற்றங்களை அடைந்து வரும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கவிதைகளுக்கான தேவைகள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. ஓரளவு மொழி அறிவு பெற்று கவிதைகளாக ஈர்க்கப்பட்டவர்களும் கவிதை புனைவ முனைவதும் அவர்களும் கவிதைப் புத்தகங்களை வெளியிடுவதும் என்பதாக தமிழ்க் கவிதை மரபு பெருகி வருகிறது. நல்ல படைப்புகள் மட்டுமே பேசப்படுகின்றன. அடுத்தடுத்த நிலைகளுக்குச் செல்கின்றன என்றாலும் பலரின் முயற்சிகள் தொடர்ந்து கொண்டுவர உள்ளன.

புதுக்கவிதைகள்

எல்லா இலக்கியங்களும் ஏதோ நோக்கத்தோடு படைக்கப்படுகின்றன. இலக்கு, இயம் இலக்கினை இயம்புவதே இலக்கியம் எனும் கோட்பாடு நம் சமூகத்தின் அடிப்படை இலக்கிய கோட்பாடு ஆகும். மானுட வாழ்விற்கான நோக்கத்தைச் சுட்டி, அதனுள் உண்டாகும் பல்வேறு சிக்கல்களைக் காட்டி அதைத்தடுக்கும் வழிமுறைகளையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இவ்வாறான

செயல்பாடுகளுடன் தொடர்ந்து இலக்கியங்களே மக்களுக்குப் பயனுடையதாக விளங்கி போற்றப்படும் தமிழ் மொழி அவ்வாறான பல இலக்கியங்களை, இலக்கிய வகைமைகளைக் கொண்டது.

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் எனச் சொல்லி உலகில் உள்ள அனைத்து மனிதர்களுக்காகவும் வாழ்வியல் முறைகளைச் சொன்ன சங்க இலக்கியங்கள், அறம், பொருள், இன்பம் எனும் மூவகைப் பொருள்களைத் தந்து உலக மானுடம் காத்த திருக்குறள் போன்றவை நல்ல நோக்கத்தோடு படைக்கப்பட்டவை என்பது திண்ணம்.

புதிய மாற்றங்களோடு எல்லா மனிதர்களுக்கானதாகவும் எல்லா மனிதர்களையும் உள்ளடக்கிய எளிமையான சாதாரண மனிதர்களின் வாழ்வைப் பேசி, பதிவு செய்து மாறுதல்களை ஏற்படுத்த வேண்டிய பணியை தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகள் தவறாது செய்து வந்துள்ளன.

‘ஏழை என்றும் அடிமை என்றும்

எவனும் இல்லை ஜாதியில்

இழிவு கொண்ட மனிதர் என்பது

இந்தியாவில் இல்லையே’

என்ற பாரதியின் சமூக விடுதலையோடான நாட்டு விடுதலையின் நோக்கம் அவரின் பல கவிதைகளில் வெளிப்படுகின்றன (Bharathiyar, 1992).

‘புதியதோர் உலகு செய்வோம் - கெட்ட

போரிடும் உலகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம்’

என்ற பாவேந்தரின் கவிதை வரிகள் சமூகச் சிக்கலை எதிர்த்து மனிதர்களுக்கான மனிதர்கள் வாழ்வதற்கான பூமி வேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் பதிவு செய்கின்றது (Paramasivan, 1993).

புதுக் கவிஞர்களின் படைப்புலகம்

பாரதி, பாரதிதாசன் உள்ளிட்ட எண்ணற்ற பல கவிஞர்கள் தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளில் பல்வேறு சமூகச் சிந்தனைகளை முன்னெடுத்தனர்.

‘பொம்மைகள் தயாரிக்க

கருப்பையை

நசுக்காதீர்கள்

மெசியாவின் கரங்களில்

ஓட்டடைக் கோலைத்

திணிக்காதீர்கள்’

என மரபு சார்ந்த செயல்பாடுகளை எதிர்த்துப் பெண்களுக்கான உரிமைகளுக்காக போர்குரல் எடுக்கிறது (Venkataraman, 2008). இந்தப் புதுக்கவிதை

‘எங்கள் அடுப்பில்

எரியாத நெருப்பு

எங்கள் வயிற்றில்

எரிந்து கொண்டுவந்ததை

நீ அறிவாயா?’

என்ற எம்.ஏ. நு.:மானின் படைப்பு வறுமையின் வேதனையைப் பறை சாற்றுகின்றது. இது போன்ற புதுமைச் சிந்தனைகளைப் புகுத்தி சமூகத்தை சீராக்கும் பல புதிய படைப்புகள் புதுக்கவிதையில் வந்தன (Venkataraman, 2008).

சமூக அவலங்களைக்காட்ட கடவுளையே கேள்வி கேட்டும் பல கவிதைகளும் வெளிவந்தன. அதன் மூலம் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் நீங்கும் நோக்கம் நிறைந்திருந்தது.

'எந்நாடு போனாலும்

தென்னாடு உடைய சிவனுக்கு

மாத விலக்கான பெண்

ஆகாது'

எனும் கவிஞர் கனிமொழியின் கவிதை அக்காலகட்ட பெண்களுக்கான உரிமைகளைப் பேசும் வகையில் இருந்தது. பெண்களில் உடலியல் சார்ந்த மாற்றங்களினால் அவள் ஒதுக்கப்படுவதை வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றது (Venkataraman, 2008).

'மதுரை நாயகியே

மீனாட்சித் தாயே

உன்னருகே ஓடிவரும்

உன் மகளை

உன் மகனே

வழி வம்பு செய்கிறான்

கோயிலிலும் காப்பில்லை

உன் காலத்தில்

அழகி நீ எப்படி

உலாப் போந்தாய்'

எனும் இரா மீனாட்சியின் கவிதை பெண்களுக்கு எதிரான வன் கொடுமைகளைக் கேள்வி கேட்கிறது. கோவில்கூட பாதுகாப்பாக இல்லாத நிலையைப் பதிவு செய்து கேலி செய்கிறது (Venkataraman, 2008).

'காய்ஞ்சி கெடக்குதுன்னு

கடவுளுக்கு மனு செஞ்சா

பேய்ஞ்சி கெடுத்துச்சே

பெருமாளே என்ன பண்ண'

என்னும் வைரமுத்துவின் வரிகள் இயற்கையின் அமைப்பையும் அந்த இயற்கையை நம்பி வாழ்விழந்த ஏழை விவசாயின் வாழ்வாக்கத்தையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது (Vairamuthu, 2002).

'இது குழந்தைகள் ஆண்டு

அதனால்

எங்கள் குழந்தைகள்

கலர்தாள் மட்டுமே பொறுக்கும்

கழலாகக் மட்டுமே கடிக்கும்

புது பூட்ஸ் மட்டுமே துடைக்கும்'

என்ற அரசு மணிமேகலையின் கவிதையும் ஏழ்மையின் பக்கங்களைப் பதிவு செய்து சிறப்படைகின்றன (Venkataraman, 2008).

தனிமனித கொடுமைகள் மட்டுமின்றி அரசியல் கொடுமைகளையும் புதுக்கவிதைகள் பாடுகின்றன. அப்படியான ஒன்றை பொன் செல்வ கணபதி அவர்கள் தமது கவிதையில்

'சென்னை

ஒரு

தலைநகரம் மட்டுமல்ல

சிலை நகரமும் கூட இங்கே

உழைப்பாளர்கள்

சிலையில் கூட

உழைத்துக் கொண்டுதான்

இருக்கிறார்கள்

தலைவர்கள்

சிலையில் கூடப்

பேசிக் கொண்டுதான்

இருக்கிறார்கள்'

என நடப்பியல் உண்மையை அங்கதச் சுவையோடு நமக்குப் புரியவைக்கின்றார். புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சியில் பல புதிய வடிவங்கள் வந்துள்ளன. 'ஹைக்கூ' எனும் கவிதை மரபையும் தாண்டி 'சென்ரியு' என்பதாக வளர்ந்து 'குக்கூ' எனப் பயணிக்கின்றது அப்படியான கவிதைகளிலும் உளவியல் வெளிப்பாடு மேலோங்கி நிற்கிறது (Venkataraman, 2008).

'தொகுதிதான்

முடிவாகவில்லை

தோல்வி முடிவாகி விட்டது

என்றும்

ஆயிரம் பேரோடு

வேட்பு மனுத் தாக்கல்

ஐம்பது வாக்குகளோடு

சட்டம் ஒழுங்கினை

காப்பாற்ற முடியவில்லை

சட்ட சபையில்

என்றும்

மழைநாள் கவலை

காளான்களை எண்ணுவதா?

கட்சிகளை எண்ணுவதா'

என்றும் அரசியல் அங்கதத்தைப் பதிவு செய்கிறார் கவிஞர் (Venkataraman, 2008). அவ்வகையில் அரசியல் பேசும் அப்துல் ரகுமானின் குக்கூ கவிதை

‘கோரப் புயல்

சாய்ந்தன சரிந்தன

கோடி மரங்கள்

தப்பின

சில கொடி மரங்கள்’

என்பன போன்ற பல கவிதைப் பட்டாசுகளை வெடிக்கச் செய்து புரட்சி செய்கின்றன (Venkataraman, 2008).

பா. விஜய்.

‘அர்ச்சனை சீட்டுகள் தான்

தமிழில் உள்ளனவே தவிர

அர்ச்சனைகள் அல்ல

சமஸ்கிருதத்தில் பேசினால்தான்

சாமிக்கே புரியுமென்று

தேவாரம் திருவாசகத்தை

பழைய கடைக்கும் போட்டு விட்டான்

பக்தித் தமிழன்

தொல்காப்பியன் வரை

தோண்டி யெடுத்துக் சொல்கிறது

தொலைக் காட்சித் தமிழ்

தொகுப்பாளிகள் தொண்டையில்

தமிழ் தூக்குப் போட்டுத் தொங்க’

என்பதாக தமிழ் தமிழரால் நிந்திக்கப்பட நடைபெற வேண்டியது பெயர் மாற்றம் மட்டுமல்ல தமிழ் உணர்வு எனும் உயிர் மாற்றம் என்று வலியுறுத்துகிறார். தமிழ் மொழி அமிழ்தம் என்று சொல்பவர்கள் தமிழில் பெயர் வைப்பதில்லை என்ற ஏக்கத்தோடு கவிதை செய்கிறார். தமது கவிதை நூல்களில் தமிழ்மொழி தமிழர் பண்பாடு ஆகியவற்றை அதிகமாகவும் வலுவாகவும் பதிவு செய்கிறார் (Vijay, 2017).

பழநிபாரதி

‘பேசத் தொடங்கி விட்டோம்

எங்கள் வார்த்தைகள்

நாறத்தான் செய்யும்

வாய் நாற்றமல்ல அது

வலுக்கட்டாயமாய் எம்

வாய் திறந்து ஊட்டிய

உங்கள் ஆணவ மலத்தின்

துர்நாற்றம்

நாங்கள்

உங்கள் நிலங்களை

உழுதோம்

நீங்கள்

எங்கள் பசியை

அறுவடை செய்தீர்கள்

அந்த நிலமும்

எங்களுடையது தானென்பது

அப்போது எங்களுக்குத் தெரியாது'

எனத் தொடர்கின்ற கவிதை சாதி ரீதியாகவும், இன ரீதியாகவும் அடக்கி கொடுமைகள் செய்யப்பட்ட இது சமூகத்தின் குரலாக வலிக்கின்றது. கவிதையின் வார்த்தைகளும் வலிகளும் சமூகத்தை நோக்கிய பல்வேறு கேள்விகளைக்கேட்டு பதில் சொல்ல முடியாத தவிப்பை உண்டாக்குகின்றன. வெண்மணி படுகொலை, நில அபகரிப்பு, பெண் வன்கொடுமை, தீண்டாமை பெருங்கொடுமை ஆகியவற்றைச் சுட்டி பெருந்துன்பம் அடைந்த அந்த சமூக மக்களின் வாழ்வியலையும் அதிலிருந்து அவர்களை முழுவதுமாக மீட்க வேண்டும் எனும் போர்க்குரலையும் முன் வைக்கின்றது. எழுதப்படக்கூடத் தெரியாத நாங்கள் இப்போது எழுதப்படக்கூடத் தொடங்கிவிட்டோம் எழுத்துக்களைக் கூட்டி அல்ல, எங்களையும் கூட்டி எனக் கூட்டாகச் சேர்ந்து அவர்கள் போராடத் துணிந்ததைச் சுட்டி மற்றவர்களையும் போராட அழைக்கின்றார் (Palani Bharathi, 2020).

முடிவுரை

கவிஞர்கள் வாழும் சமூகத்தின் எல்லா கூறுகளையுமே படைப்பில் ஆக்குகிறார்கள். அக்கூறுகளை அவரவர்களின் கவியாக்கம் மனவியல் தன்மை, மொழியாளுமை ஆகியவற்றைக் கொண்டு கவியாக்கித் தந்துள்ளனர். எல்லா பாடுபொருள்களுமே சமூக மேம்பாட்டிற்கான அரசியல் திட்டங்களை முன்னெடுப்பவையாகவே உள்ளன. அவற்றின் மூலமாக பல சமூக மாற்றங்கள் நிகழ்வதற்கான தொடக்கங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. புதிய மாற்றங்களோடு எல்லா மனிதர்களுக்கானதாகவும் எல்லா மனிதர்களையும் உள்ளடக்கிய எளிமையான சாதாரண மனிதர்களின் வாழ்வைப் பேசி, பதிவு செய்து மாறுதல்களை ஏற்படுத்த வேண்டிய பணியை தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகள் தவறாது செய்து வந்துள்ளன.

References

Bharathiyar, (1992) Bharathiyar Kavidhaigal, Manivaasagar Pathippagam, Chennai, India.

Palani Bharathi, (2020) Puraakal Maraintha Iravu, Kondrai Veeliyedu, Chennai, India.

Paramasivan, Tho., (1993) Bharathidasan Padalgal, Kalachuvadu pathippagam, Chennai, India.

Vairamuthu, (2002) Vairamuthu Kavidhaigal, Thirumagal Nilaiyam, Chennai, India.

Venkataraman, K.G., (2008) Thamizh Lakkiya Varalaru, Kalayaga veliyedu, Namakal, India.

Vijay, P., (2017) Kakitha Marangkal, Kumaran Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License